

...

(Kosmodrom)

Dovolte mi představit se: Jmenuji se Reiner.
Světlem se procházím v parukách snů.
Dovolte mi představit se: – Čistič, Bůh
pracující pod povrchem vašich kalných vod.

Skrze mne teď dohlédnou dne i zraků
prostí. Jenom se rozkročím – uvidíte vchod,
uvidíte, že je v nebi malá zlatá brána,
pod kterou si nadběhnete do náruče rána...

Jsem i lžíce zaražená v černé kaši noci.
Kdo nabere si, tomu ústa shoří.
Však z popela mlčení odlétá pernatý
kočár přímo do vesmíru... Ach, jako tchoři

se tam prosmrdíte, jako hnis puchýřem
atmosféry se vyvalíte do stříbřitého chladu.
Jasně: všichni si potrpíme na parádu.
Poslední poznámka před cestou: Klér.

**Na ty pány širočinu. Jsou to svině!
Už žádný další špacíry po hladině...
(Což po povrchu jít nesvede i dítě?)
Kéž v mléce drah koketně se nezardíte!**

**Kéž ambra prchavá zavoní v podpaží tmy!
Já šerem prozřel jsem a dvěma prsty očí
roztáčím pro dnešek ruletu noci. Bůh jsme my!
Ruleta se točí...**